

Ústavní soud

Joštova 625/8

660 83 Brno

DS: z2tadw5

Sp. zn.: (nepředchází)

- Stěžovatel:** **Tomáš Pecina**, nar. 21. 4. 1966
Slezská 1668/56, 120 00 Praha 2, DS: whehjsc
- Zastoupen:** Mgr. Robertem Cholenským, Ph.D., advokátem
Bolzanova 461/5, 618 00 Brno, DS: 764rs4p
- Účastník:** **Městský soud v Praze**
Hybernská 1006/18, 111 21 Praha 1, DS: snkabbm
- Vedlejší účastník:** **Hlavní město Praha**, IČ: 00064581
Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1, DS: 48ia97h

Ústavní stížnost

směřující proti výroku II usnesení Městského soudu v Praze ze dne
2. února 2015, č. j. 11 A 2/2015-22,
podaná podle ustanovení § 72 odst. 1 písm. a) zákona č. 182/1993 Sb.,
o Ústavním soudu (dále jen „ZÚS“)

Elektronicky

Plná moc

Přílohy: dle textu; podle seznamu

I. Rekapitulace

[1] Správní žalobou ze dne 3. ledna 2015 brojil stěžovatel proti nečinnosti vedlejšího účastníka ve věci své žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

[2] Protože opatření proti nečinnosti se ukázalo, byť po zákonem stanovené lhůtě, účinným, stěžovatel vzal krátce po podání dne 5. ledna 2015 žalobu zpět a navrhl, aby soud řízení o ní zastavil a přiznal mu právo na náhradu nákladů řízení, neboť žaloba byla podána po právu.

[3] Městský soud v Praze namísto toho vydal usnesení ze dne 21. ledna 2015, č. j. 11 A 2/2015-18, jímž stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku. To stěžovatel neučinil a na zpětvzetí žaloby soud podáním ze dne 26. ledna 2015 upozornil, domnívaje se, že zřejmě došlo k administrativní chybě na straně soudu a zpětvzetí nebylo do spisu založeno.

[4] Soud poté vydal usnesení ze dne 2. února 2015, č. j. 11 A 2/2015-22 (dále jen „*napadené usnesení*“), jímž řízení zastavil, avšak nepřiznal stěžovateli právo na náhradu nákladů řízení s odůvodněním, že stěžovatel nezaplatil vyměřený soudní poplatek.

[5] Takový postup nejenže nemá oporu v platném právu, ale představuje zjevnou svévoli, když soud stěžovatele trestá – zákonem arci nepředvídanou sankcí – za to, že odmítl splnit *prima facie* nelogickou a nesmyslnou výzvu.

[6] Postupem Městského soudu v Praze došlo k zásahu do stěžovatelova ústavně chráněného práva na spravedlivý proces a protože proti nákladovému výroku napadeného usnesení není kasační stížnost přípustná, žalobci nyní nezbývá než brojit proti němu touto ústavní stížností.

Důkaz: správní žaloba ze dne 3. ledna 2015 – v příloze
 zpětvzetí žaloby ze dne 5. ledna 2015 – v příloze
 sdělení stěžovatele Městskému soudu v Praze ze dne 7. ledna 2015 – v příloze
 usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. ledna 2015, č. j. 11 A 2/2015-18 – v příloze
 sdělení stěžovatele Městskému soudu v Praze ze dne 26. ledna 2015 – v příloze
 usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. února 2015, č. j. 11 A 2/2015-22 – v příloze

II. Stížní body

[7] Ačkoli je praxí Ústavního soudu zabývat se nesprávnostmi nákladových rozhodnutí obecných soudů jen výjimečně, míra svévole, jež z napadeného usnesení vyvěrá, takový výjimečný zásah odůvodňuje.

[8] Požadavek soudu, aby stěžovatel zaplatil soudní poplatek poté, co svou žalobu vzal zpět, a uložení sankce ztráty nákladů, jestliže stěžovatel výzvy neuposlechl, představuje vůči němu frapantní, evidentní šikanu a zároveň postup, jenž nemá oporu v procesních předpisech.

[9] Jak se podává z ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSP“), sankcí za nezaplacení soudního poplatku je zastavení řízení, přičemž uplatňovat tuto sankci za situace, kdy stěžovatel vzal svou žalobu zpět a zastavení řízení tedy sám požaduje, postrádá smyslu. ZSP neobsahuje žádné ustanovení, které by připouštělo jakoukoli jinou sankci, notabilně sankci ve formě ztráty práva na náhradu nákladů řízení.

[10] O nákladech řízení mělo být rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 3 *in fine* soudního řádu správního (dále jen „SŘS“), a to vzhledem ke všem okolnostem ve prospěch stěžovatele a v neprospěch vedlejšího účastníka, který stěžovatelovu stížnost nepostoupil včas nařízenému správnímu úřadu, čímž způsobil, že o ní nebylo v zákonem stanovené lhůtě rozhodnuto.

[11] Nad rámec uvedeného je třeba poznamenat, že novelisace ZSP provedená zákonem č. 218/2011 Sb. nebyla šťastná v tom, že zavedla institut částečného nevracení soudního poplatku v případě zpětvzetí návrhu, aniž by se náležitě vypořádala s četnými eventualitami, které vznikají, *inter alia*, v případě zpětvzetí návrhu ještě předtím, než je poplatek zaplacen.

[12] To však nezabavuje obecné soudy povinnosti k ústavně konformnímu výkladu zákona, přičemž nedostatečnost, resp. mezeru právní úpravy, *lacunam legis*, je nutné řešit tak, aby tím nedocházelo k porušování práv účastníků řízení. Výklad zákona provedený Městským soudem v Praze v napadeném usnesení představuje právě ten druh bezduchého formalismu a literalismu, který je Ústavním soudem opětovně kritizován a který v konkrétním kontextu nejenže zasahuje do legitimního očekávání stěžovatele, ale je ve svém důsledku *prima facie* absurdní: požadovat, aby žalobce zaplatil soudní poplatek za podání, které ještě před vyměřením poplatku vzal zpět, a v případě neuposlechnutí jej potrestat v nákladovém výroku, je daleko za mezí přípustného soudního uvážení a nelze to nazvat než šikanou.

[13] Postupem Městského soudu v Praze došlo k zásahu do stěžovatelova práva na spravedlivý proces a je proto na místě navrhnout, aby Ústavní soud napadené usnesení v nákladovém výroku zrušil.

III. Přípustnost a včasnost ústavní stížnosti

[14] Proti výroku II napadeného usnesení nemá stěžovatel k dispozici žádný opravný prostředek (§ 104 odst. 2 SŘS).

[15] Napadené usnesení bylo stěžovateli prostřednictvím jeho právního zástupce doručeno dne 6. února 2015, tato ústavní stížnost je tak podávána ve lhůtě dvou měsíců ve smyslu ustanovení § 72 odst. 3 ZÚS.

IV. Závěrečný návrh

Ze všech těchto důvodů stěžovatel navrhuje, aby Ústavní soud po projednání jeho ústavní stížnosti vydal tento

n á l e z :

1. Výrokem II usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. února 2015, č. j. 11 A 2/2015-22, došlo k zásahu do stěžovatelova základního práva na spravedlivý proces.
2. Toto usnesení se proto ve výroku II **z r u š u j e**.

V Brně dne 17. února 2015

Tomáš Pecina

Seznam příloh:

1. *plná moc*
2. *správní žaloba ze dne 3. ledna 2015*
3. *zpětvzetí žaloby ze dne 5. ledna 2015*
4. *sdělení stěžovatele Městskému soudu v Praze ze dne 7. ledna 2015*
5. *usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. ledna 2015, č. j. 11 A 2/2015-18*
6. *sdělení stěžovatele Městskému soudu v Praze ze dne 26. ledna 2015*
7. *usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. února 2015, č. j. 11 A 2/2015-22*